

Een nieuwe zonnehoed voor de Zeezwaluw

Niet dat je in de winter al een nieuwe zonnehoed of bimini nodig hebt in Nederland. Maar als je niets wat oud en versleten is wilt vervangen, moet je er tegenwoordig in Nederland op tijd bij zijn. In september hebben we de eerste stap gezet, dus ruim na de zomer en voor het nieuwe seizoen aanbreekt. Waarom een nieuwe hoed?

Zoals jullie weten had de Zeezwaluw namelijk geen bimini toen we vertrokken in 2002. Jaren hebben we geworsteld voor schaduw boven de kuip d.m.v. allerlei constructies met een kuintent, de sprayhood moest dan wel helemaal weggehaald voor ventilatie. Het was niet mogelijk het zo onderweg te gebruiken.

Versie kuintent met daarvoor nog een canvas stuk

De "vrij" op stangen hangende bimini

Ook een vrij opgehangen bimini voor onderweg, werd geen succes. Bij 3bft moesten we het weghalen omdat het alle kanten opwaaide. Tot 2014 bleef het daarom bij de kuintent tijdens ankeren of in marinas. Onderweg werden we in de zomermaanden geroosterd maar hadden wel een lekker kleurtje.

Pas in 2013, in Las Palmas (LP) zag een echte Bimini het levenslicht. Riens had voor de Zeezwaluw een RVS-frame ontworpen die eindelijk aan alle (Zeezwaluw) eisen voldeed. Het ontwerp moest niet alleen functioneel zijn, maar ook de lijnen van de sprayhood en de boot volgen. Het frame werd ontworpen voor 2 doeleinden:

1. de plaatsing van 2 zonnepanelen bovenop
2. het RVS frame moest een bimini krijgen die ons in de hele kuip, tijdens het varen en stilliggend uit de zon houden, maar de wind mocht er onder doorwaaien voor ventilatie.

Het heeft jaren geduurd voor het uiteindelijke ontwerp alle bovenstaande aspecten had. In LP zat een bedrijf dat het RVS-frame kon maken aan de hand van de door Riens gemaakte tekeningen. In het bedrijf werd het hele frame al gereed gemaakt. Aanboord hoefden alleen nog de 4 dragende buizen op de stabiele punten van de hekstoel worden gelast.

Het kale frame

En ja hoor, daar stond het, het was even wennen maar we waren heel blij met het resultaat. Riens kon nu aan de slag met de installatie van de twee 110W zonnepanelen (zie [hier](#)) en Ineke met de stoffen bimini.

Ja, hoe maak je dan zelf een bimini als je dat nooit eerder gedaan hebt en ook geen voorbeeld of mal hebt? Meten is weten zeggen ze altijd, dus dat deden we samen erg nauwgezet. Met de maten konden we uitrekenen hoeveel stof we nodig hadden voor deze giga-klus. We wilden een centraal middenstuk, een grote bimini en een kleine bimini (voor tijdens het zeilen) en 3 zijpanelen tot aan de railing-draad. In de zijpanelen wilden we 1/3 deel gaas zodat de wind er door kon waaien en de zon voor 80% buiten liet. Het werd dus geen gesloten geheel, we konden nog steeds goed uitkijken en zaten niet achter ondoorzichtige lappen.

Welke stof en hoe duur? Het moest een lichte kleur worden, daarom werd het beige en geen donkerblauw. Dat is warmer en te donker. Ook wilden we geen dure echte Sunbrella kopen. We kozen voor een "soort" Sunbrella c.q. canvas wat een stuk goedkoper was en verkrijgbaar in LP. Mocht het mislukken dan waren we stukken minder €€€ kwijt. Zogezegd, zo gedaan! Voor de verbinding van de onderlinge delen kozen we voor de 5cm brede klittenband methode omdat het makkelijk aan- en af te koppelen is. Alles werd in elkaar genaaid met Uv-bestendig garen van de zeilmaker. De verdere bevestiging en op spanning brengen, wilden we met lijntjes doen.

Riens ging intussen de zonnepanelen installeren terwijl we zo nodig elkaar een handje hielpen.

Ineke moest de stof voor alle onderdelen afmeten in de kajuit en dat was een dingetje, maar het lukte. De kuip onder het oude tentje werd het Zeezwaluw naaiatelier. De diverse hindernissen begonnen al bij de start van het moeilijke middendeel. De voor-, zij- en achterkant daarvan moesten om het buizenframe worden gespannen, maar ze moesten ook dragend zijn voor alle aan te hangen delen. Dat was wat lastig voor Ineke als novice-biminimaker. De stof rekte en het klittenband zat elke keer weer anders.

Centrale deel met grote bimini en opgerold achter paneel, maar nog zonder gaas

Alleen het centrale middenpaneel met klittenband

Kortom na 5 weken!! van zuchten, vloeken en steeds weer meten, was de constructie van de 6 panelen gereed. De schavielplekken werden keurig afgezet met gedoneerd leer, een zelfgemaakte ALC-logo in een hoekje (net echt) en het gaas keurig opgenaaid in de zijpanelen. Kortom tevredenheid alom. Mooi en functioneel.

Zelfs de grote bimini met volledig uitgeklapte voorbuis en de kleine bimini met het "knikpunt" waren uitgeprobeerd

Om te laten zien hoe de "kleine bimini" er onder het zeilen uitziet met dezelfde RVS-buizen, is gevisualiseerd in de onderstaande foto. De uitvergroting is van het knikpunt in de voorste buis die naar achteren klappt, tegen de 2de buis aan. Dit knikpunt is recht bij de grote bimini-uitvoering.

De kleine bimini uitvoering als we zeilen

Het knikpunt uitvergroot

Bijna 10 jaar hebben we veel plezier gehad van deze eigen gemaakte bimini. In Portugal en op de Canarische eilanden, op de Atlantische Oceaan oversteken en in Suriname en de Carieb en tot slot nog 2 corona winters in Nederland.

Maar er waren toch een aantal keuzes bij het ontwerpen en maken van deze bimini, die achteraf niet zo slim bleken als we gedacht hadden. Met name:

- Het 5 cm brede klittenband bleek na 1 jaar niet meer te "plakken" en waaide los als er een stevig windje stond.
- Overgegaan op ritsen van de zeilmaker uit Las Palmas. Echter, die gaven na 2 jaar in de Carieb ook de geest (het katoen waarop de tandjes zitten is vergaan). In de USA hebben we YKK-ritsen besteld en eraan gezet.
- Nu met echt Uv-bestendig garen, omdat het garen uit LP ook niet bestand bleek tegen de Caribische zon. De YKK-ritsen en garen zijn nog steeds in uitstekende staat.
- Het onbewerkte dunne leer als afwerking leek mooi, maar was niet geschikt voor deze job.

Eind 2022, in november bleek deze bloedig zelf ontworpen en gemaakte bimini helemaal gaar en echt niet meer om aan te zien. In november had zelfs de beige kleur plaatsgemaakt voor een groene was zoals dat op zoetwater en in NL gebeurt met "oude lappen" in regenachtige en koude omstandigheden.

De keus voor een nieuwe was makkelijk, we wilden het laten maken door een professional. We kennen de tips en trucs en de huidige materialen onvoldoende om er een mooi en stevig geheel van te kunnen maken.

We vroegen aan zeilmaker [Ernst Yntema](#), die onze nieuwe sprayhood had gemaakt, of hij met onze wensen, het avontuur voor een nieuwe en mooie bimini wilde aangaan en het ook kon maken.

Dat wilde hij wel (hij had hem al gezien) en kwam daarvoor vanuit Grou naar Groningen (gelukkig nog op een droge dag), om samen met ons te kijken en te beslissen hoe we het wilden en wat daarvoor de mogelijkheden waren. Zijn hele trukendoos ging open, want Ernst had vele slimme tips voor ons t.a.v. van materiaal- en kleurkeuzes die het geheel mooi, functioneel en in lijn en kleur met de sprayhood zou maken.

Hij gaat direct aan de slag met het inmeet- en mallen proces. We hebben onze ogen uitgekeken hoe het gedaan werd (niet zoals Ineke 10 jaar geleden deed). Eerst werd het kale buizenframe met gele tape beplakt en daarop weer dubbelzijdig plakband.

De oude bimini op de allerlaatste dag

Lijntjes gespannen en tape geplaatst

even nog de lijntjes exact uitlijnen

Het plastic wordt daarna strak getrokken op het frame met die tape en overal op het plastic komen aantekeningen waar uitsparingen etc. moeten komen. Ernst vertelt dat het plastic dezelfde "rekgraad" heeft als het materiaal waar de bimini van wordt gemaakt. Als de plastic mal in zijn geheel wordt verwijderd van het frame, "schiet" het weer in elkaar maar deze "mal" is dan perfect als patroon.

Ernst maakt de mal voor de grote bimini

De mal voor de kleine bimini in wording

Alle plastic maldelen opgerold tot handzaam pakket

We hebben deze keer voor de kleur "aluminium" gekozen. Het past mooier bij de rest van de gebruikte marineblauwe Sunbrella. De randen worden afgezet met dezelfde kleur blauw als de sprayhood is het plan. Het klinkt goed en we zijn nu al benieuwd naar het eind resultaat.

Halverwege februari kregen we een appje dat de bimini gereed was en 3 dagen later zou Ernst het komen brengen en installeren. 's Ochtends om 9.30 uur stond hij al op de steiger naast de Zeezwaluw.

Middenstuk en kleine bimini

Hij ging direct aan de slag en we mochten niet helpen, alleen maar kijken. Hij wilde namelijk zelf zien of alle delen van de bimini pasten en keurig op elkaar aansloten.

Daar zijn dan alle panelen

Op 4 punten moest nog een drukknop in het frame gemaakt worden voor de juiste spanning en aan de kleine bimini een "kousje" (oogje). Op die manier kan er met een kort lijntje extra spanning gezet worden om de buiging in de buis beter te volgen.

De drukknopen worden geplaatst

Het achter paneel inritsen

Alle panelen met grote bimini

Alle zijpanelen aaneen genitst

Bij de nieuwe bimini kunnen alle zijpanelen met ritsen verbonden worden en de ritsen zijn bedekt met stof en dus geen blootstelling aan de elementen. Rondom de opstaande buizen (boven de bimini en onder de zonnepanelen) zit een hoesje wat strak aangetrokken moet worden zodat er geen lekkage optreedt tijdens een regenbui.

De zijpanelen hebben aan de voor- en onderkant ogen om op een slimme wijze spanning op het paneel te zetten. Dat moeten we zelf nog even beter uitvinden als de stof wat soepeler wordt. (op de foto's rimpelt het nog).

Als de hele bimini is opgetuigd zijn we helemaal tevreden. Wat een verschil met de zelfgemaakte, zelfs toen die nieuw was!

10 jaar later met meer materiaalkennis en -keuzes gecombineerd met de ervaring skills van een professional, maakt het grote verschil.

Zeezwaluw met bimini zonder zijpanelen vanaf de kade gezien

